

en glimrende Hoffest; og Villing, der under sine Oplæsninger aldrig sparede paa den præstelige Stemme-Bæven, hvormed ustander Folk saa ofte udstyrer deres Tale, saasnart de kommer i Berøring med det trykte Ord, havde grebet denne Lejlighed til Udfoldelse af hele sit deklamatoriske Talent. Med det faste Tag i sin ene Bakkenbart, der hos ham var uadskilleligt fra enhver ophøjet Sindsbevægelse, læste han følgende:

„Med den Præcision, som en aandrig Forfatter har kaldt Fyrsternes Høflighed, ankom de allerhøjeste og højeste Herskaber præcis paa Slaget ni, fulgt af et i Ordets sande Betydning stateligt Følge. De feagtigt oplyste Riddersal afgav i dette Øjeblik det mest glimrende Skue. Herrernes brogede Uniformer og stjernebedækkede Brystopslag, men fremfor alt Damernes pragtfulde Toiletter, funkende af Diamanter, Rubiner og Safirer, var af overvældende Virkning. — — Ja det maa have været storartet, ikke sandt?“ afbrød han sig selv og kastede et betaget Blik paa sin Kone.

„Det tror jeg! ... Men læs videre, lille Ven!“

„Hs. Majestæt Kongen, hvis trods Alderen lige ungdommelige Udseende vakte almindelig Glæde og Beundring, bar Gardens Generalsuniform, prydet med Elefantordenens blaa Baand. Hds. Majestæt Dronningen, der saae ualmindelig oplivet ud og mere ungdomsfrisk end nogensinde, var iført hvid Kniplingskjole og lyslilla Brokadesrobe med fem Alen Slæb; dertil Opalsmykker om Hals og Arme og en lyslilla Fjerpompon om Haaret. — Tænk dig, Sine! Lyslilla Brokade med 5 Alen Slæb! Regner vi 12 Alen almindelig Bredde à — lad os sige 50 eller bare 45 Kr., gør 540 Kr. alene for Stoffet!“

Fru Villing, der havde lagt Kinden ned paa sin ene Strikkepind og i denne eftertænksomme Stilling løftet sit Blik over Brillekanten op mod Loftet, tilføjede:

„Og femten Alen Kniplinger à 25 Kr. gør 375 Kr.“

„Tilsammen altsaa 915 Kroner!“

„Mindst.“

„Alene for Stoffet! Det kan man kalde et Pragtstykke, hva’?“